

JUNTA QUALIFICADORA
DE CONEIXEMENTS
DE VALENCIÀ

CERTIFICAT de
CONEIXEMENTS ORALS

ÍNDEX

Informació general	5
La Junta Qualificadora	5
Les proves	5
Els certificats	6
Qui pot presentar-se a les proves	6
Presentació de la inscripció	7
Resultats de les proves	7
Punts d'informació	8
Objectius i estructura de la prova	9
Continguts i estructures	11
Exemple de la prova	19

INFORMACIÓ GENERAL

LA JUNTA QUALIFICADORA

Els plans d'estudis actuals han incorporat el valencià plenament en el seu currículum. L'actual població escolar, en acabar els estudis, tindrà ja un reconeixement oficial dels coneixements de llengua.

Les persones que no han cursat estudis de valencià en el període escolar i que vulguen una acreditació oficial de coneixements de valencià, bé siga per a aconseguir un lloc de treball, accedir a la funció pública o per qualsevol altre motiu, poden obtindre el corresponent certificat superant les proves que cada any convoca la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

LES PROVES

Tenen com a objecte avaluar la competència dels aspirants en un determinat grau o àmbit. Per això, les proves no van destinades a avaluar l'aprofitament d'un curs determinat, encara que, òbviament, l'assistència a cursos ajuda a preparar-se per a la superació de les proves.

La Junta convoca anualment les proves en dos períodes. El calendari, les localitats i els llocs d'exàmens es fan públics al llarg del primer trimestre de l'any.

Hi haurà dos períodes de presentació d'instàncies. La presentació de la instància durant el primer termini donarà dret a realitzar les proves en els dos períodes d'examen. La presentació de la instància en el segon termini només donarà dret a realitzar les proves en el segon període.

La Junta pot convocar proves extraordinàries.

Les proves s'ajustaran als programes establits en l'Ordre de 16 d'agost de 1994, de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'establixen els certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedirà la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i s'homologuen i es revaliden d'altres títols i certificats (DOGV núm. 2.331, de 24 d'agost de 1994).

ELS CERTIFICATS

La Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià expedix dos tipus de certificats: els de coneixements generals de la llengua i els de coneixements específics.

- Els certificats de coneixements generals es referixen a diversos nivells de domini en l'ús de la llengua i són els següents:

- Certificat de coneixements orals de valencià.
- Certificat de grau elemental de coneixements de valencià.
- Certificat de grau mitjà de coneixements de valencià.
- Certificat de grau superior de coneixements de valencià.

- Els certificats de coneixements específics es referixen a llenguatges d'especialitat propis de determinats àmbits de la societat (administració, empreses editorials i mitjans de comunicació). Els certificats de capacitació tècnica que es convoquen són els següents:

- Llenguatge administratiu.
- Correcció de textos.
- Llenguatge als mitjans de comunicació.

QUI POT PRESENTAR-SE A LES PROVES

Per a poder participar en les proves cal tindre, com a mínim, setze anys complits el dia en què s'efectuen.

Les persones aspirants als certificats de capacitació tècnica de llenguatge administratiu i de llenguatge als mitjans de comunicació han d'estar en possessió del certificat de grau mitjà de coneixements de valencià.

Les persones aspirants al certificat de capacitació tècnica de correcció de textos han d'estar en possessió del certificat de grau superior de coneixements de valencià.

FORMALITZACIÓ DE LA INSCRIPCIÓ

Per a poder participar en les proves cal sol·licitar-ho presentant l'imprés multicòpia que es trobarà a disposició dels interessats als centres següents:

- Conselleria de Cultura i Educació.
- Direccions territorials de Cultura i Educació.
- Ajuntaments.
- Centres d'informació juvenil.

Prèviament a la presentació de la sol·licitud, cal haver abonat les taxes corresponents en la quantia i forma previstes en la convocatòria.

Els aspirants podran inscriure's en diversos nivells, però només s'admetrà una matrícula per cada nivell.

La sol·licitud s'ha de presentar en el registre de la Conselleria de Cultura i Educació, en les direccions territorials de Cultura i Educació o en qualsevol dels llocs que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. En cas de presentar-la en una oficina de correus, es farà en sobre obert per tal que la instància siga datada i segellada abans de ser certificada.

RESULTATS DE LES PROVES

Després d'efectuades les proves, es farà pública en els taulers d'anuncis de la Conselleria de Cultura i Educació i de les direccions territorials de Cultura i Educació, per resolució del president de la JQCV, la llista provisional dels aspirants considerats aptes o no aptes per les comissions examinadores, i es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* un extracte de la resolució indicant els llocs on estarà exposada la llista.

Les persones interessades també podran accedir a la informació a través del web de la Junta Qualificadora (www.cult.gva.es/jqcv) i del telèfon audiomàtic, que funciona les 24 hores del dia (96 386 53 95).

OBJECTIUS I ESTRUCTURA DE LA PROVA

La competència lingüística que s'haurà d'acreditar per a l'obtenció del **certificat de coneixements orals de valencià** és una correcta comprensió i expressió oral del valencià.

La prova s'estructura en quatre àrees, que avaluen les habilitats i els continguts següents:

		Valor de cada àrea en relació al total de la prova
ÀREA 1	Comprensió oral (entendre)	20%
ÀREA 2	Comprensió lectora (llegir)	10%
ÀREA 3	Expressió escrita (escriure)	5%
ÀREA 4	Expressió oral (parlar)	65%
TOTAL		100%

La puntuació mínima exigida per a obtindre el certificat és d'un 70% de la prova.

CONTINGUTS I ESTRUCTURES

Actes i situacions comunicatives als quals fan referència les distintes àrees o parts de la prova.

1. Informació personal

- Saludar i dir adéu.
- Presentar-se o presentar algú. Respondre.
- Identificar alguna persona per relacions convencionals.
- Demanar i acceptar disculpes.
- Preguntar i dir l'edat.
- Preguntar i dir la data de naixement i el lloc de procedència.
- Preguntar i donar informació sobre fets relatius al passat d'una persona.
- Iniciar i mantindre una conversa telefònica.
- Descriure persones (origen, aparença personal, qualitats...).

2. Localitzacions

- Preguntar i dir on viu una persona i quin telèfon té.
- Preguntar i donar indicacions d'on és i com es va a un lloc, segons punts de referència.
- Preguntar i indicar on és un lloc o un departament dins d'un edifici.
- Preguntar i indicar poblacions i comarques en un mapa, segons punts de referència.
- Indicar la distància que hi ha entre dos llocs.

3. Temps

- Preguntar i dir l'hora i la data.
- Preguntar i dir els horaris d'espectacles, servicis, transports públics...
- Demanar i dir quan es pensa fer una cosa (projectes d'accions).
- Dir la durada d'un fet.

4. Accions, activitats i situacions

- Preguntar i dir què fa algú ara, en el moment present.
- Preguntar i dir què fa algú habitualment.
- Preguntar i dir què ha passat fa un moment.
- Preguntar i dir si s'ha fet o no alguna cosa.

5. Faena

- Demanar i dir on treballes o estudies.
- Demanar i dir a què es dedica una persona.
- Saber demanar informació laboral.
- Demanar i donar instruccions sobre com es fa alguna cosa.

6. Quantificació i descripció

- Demanar tanda.
- Demanar en una botiga, en un restaurant...
- Expressar quantitats i mesures.
- Dir com es vol un producte (madur, gran, redó...).
- Demanar i dir el preu d'un producte.
- Fer apreciacions de qualitat i comparacions d'un producte.
- Identificar i dir de què està fet un objecte.

7. Opinions i preferències

- Expressar opinions sobre persones.
- Expressar opinions, gustos i preferències.
- Expressar sentiments (preocupació, por, interès, tolerància, estima...).
- Expressar estats físics i estats d'ànim (benestar, tristesa, avorriment...).
- Comparar passat i present expressant les diferències.

8. Peticions, ajudes i disponibilitats

- Demanar i dir què hi ha o qui hi ha en un lloc.
- Demanar i donar permís per a fer alguna cosa.
- Explicar un problema o desperfecte mecànic.
- Fer reclamacions i respondre-les.
- Demanar ajuda.
- Donar instruccions.

Per a poder dur a terme els actes i les situacions comunicatives anteriors, cal posseir un **vocabulari bàsic** sobre els següents aspectes:

- el nom de les lletres
- els noms propis
- els numerals cardinals
- les relacions convencionals i de parentiu
- les vies urbanes i no urbanes
- els numerals ordinals i els situacionals
- les parts del dia
- els dies de la setmana
- les expressions horàries
- els temporals (adverbis i locucions adverbials de temps)
- els oficis
- els estudis
- els aliments i les begudes
- els envasos i les mesures
- la casa
- els gentilicis
- els vestits i els complements
- les parts del cos
- els colors
- els transports i les comunicacions
- els mesos de l'any
- els jocs i els esports
- les malalties i els remeis
- les plantes i els animals
- els viatges, les excursions i les vacances
- els adjectius referits a persones i coses
- els espectacles
- les festes, els costums i les tradicions

I un conjunt de fórmules i expressions derivades de les funcions lingüístiques concretes (actes comunicatius), com per exemple:

- fórmules de salutació
- fórmules de cortesia
- fórmules de disculpa

ÀREA DE COMPRESIÓ ORAL (ENTENDRE)

1. HABILITATS. Entendre converses de la vida quotidiana de caràcter formal o no formal, i textos orals de ràdio o televisió sobre temes d'interès general.

- a) Comprendre el sentit global d'una conversa o d'una exposició oral.
- b) Identificar la idea o idees principals d'un text escoltat prèviament.
- c) Entendre detalls rellevants.
- d) Identificar aspectes rellevants de la situació de comunicació (actitud i intenció de la persona que parla).
- e) Localitzar informacions concretes.
- f) Entendre les relacions de temps, llocs, causa i efecte en una seqüència de fets.

2. SUGGERIMENTS I ACTIVITATS RECOMANADES. Cal fer tot el possible per a participar en situacions en què el valencià estiga present, per exemple convé:

- a) Generar situacions quotidianes en les quals es parle valencià i esforçar-se per entendre el màxim del que es parle. Preguntar tot allò que no s'entenga i comprovar que el que s'ha entès correspon a la conversa.
- b) Seguir els programes de televisió o ràdio: informatius, documentals, concursos, etc.
 - Seguir retransmissions esportives.
 - Escoltar cançons.
 - Assistir a conferències, debats...
 - Anar al teatre o al cine.

ÀREA DE COMPRENSIÓ LECTORA (LLEGIR)

1. HABILITATS. Llegir i entendre textos senzills, de caràcter formal o no formal, sobre temes d'interés general.

- a) Entendre el sentit global del text.
- b) Entendre la idea o idees principals d'un text.
- c) Entendre detalls i aspectes rellevants.
- d) Buscar informacions concretes.
- e) Seguir una seqüència de fets (entendre les relacions de temps, lloc, causa i efecte).

2. SUGGERIMENTS I ACTIVITATS RECOMANADES:

- a) Aprofitar tots els escrits que estiguen a l'abast per tal de llegir-los i entendre'ls: díptics de campanyes, informació institucional, publicitat, informació comercial, articles de revistes i premsa, còmics...
- b) Optar pel valencià en aquelles situacions que permeten triar llengua (caixers bancaris, rebuts de telèfon...).
- c) Iniciar-se en la lectura de textos literaris senzills: rondalles, contes, narracions...
- d) Llegir la lletra de cançons a la vegada que s'escolten.
- e) En general aprofitar totes les situacions a l'abast per tal d'iniciar-se en la lectura en valencià.

ÀREA D'EXPRESSIONI ESCRITA (ESCRIURE)

1. HABILITATS. Escriure paraules del vocabulari bàsic.

- a) Escriure paraules del vocabulari bàsic de manera comprensible.
- b) Conèixer i escriure de forma comprensible les paraules del vocabulari bàsic enumerades en l'apartat de CONTINGUTS I ESTRUCTURES.

2. SUGGERIMENTS I ACTIVITATS RECOMANADES:

- a) Confeccionar fitxes de dibuixos i fotografies d'objectes usuals posant el seu nom a la banda de darrere.
- b) Escriure en papers autoadhesius el nom d'objectes de casa, del treball...
- c) Fer encreuats, sopes de lletres...

ÀREA D'EXPRESSIONS ORAL (PARLAR)

HABILITAT. Parlar responent de manera espontània i adequada preguntes i comentaris sobre temes d'interés general i quotidians.

- a) Expressar-se de forma adequada al tema, el context (relació entre els interlocutors, el lloc...) i la intenció (per exemple, expressar una opinió, felicitar algú, expressar sorpresa, argumentar...) en una situació de comunicació.
- b) Mantindre una conversa, usant exemples en les respostes, demostrant que entén el que se li diu o fent preguntes per matisar o aclarir les intervencions, demanar o fer aclariments.
- c) Donar-li el ritme i la velocitat adequats.
- d) Expressar-se correctament des d'un punt de vista fonètic, gramatical i lèxic suficient que faça el missatge comprensible i efectiu, de forma que l'interlocutor pugua entendre'l fàcilment sense haver de deduir o interpretar.

SUGGERIMENTS I ACTIVITATS RECOMANADES:

- a) Aprofitar qualsevol situació comunicativa per parlar en valencià.
- b) Practicar la lectura en veu alta.
- c) Mantindre converses sobre temes quotidians.
- d) Fer descripcions breus d'objectes i persones. Comprovar si l'interlocutor ho ha entés.
- e) Contar de forma senzilla experiències personals, viatges, lectures, pel·lícules...
- f) Donar instruccions sobre el funcionament d'aparells, la manera de preparar una recepta de cuina, de realitzar alguna acció...
- g) Descriure tires de dibuixos que sovint apareixen als periòdics.
- h) Fer gravacions en vídeo o casset per escoltar-se i corregir-se.
- i) Recitar poemes.
- j) Conèixer i usar refranys i frases fetes.
- k) Participar en jocs populars (cartes, endevinalles...).
- l) Establir diàlegs a partir de diferents situacions comunicatives per tal d'adquirir capacitat de reaccionar oralment, de manera natural, espontània i efectiva a allò que ha sigut plantejat.
- m) Practicar la conversa guiada i demostrar el domini de la llengua sobre els temes de vocabulari bàsic indicats en l'apartat corresponent. Dialogar de manera que s'expliquen fets i situacions sobre el tema indicat, expressant i argumentant les opinions personals. Cal aconseguir una expressió clara i precisa suficient evitant paraules i respostes curtes.

EXEMPLE DE LA PROVA

ÀREA 1

Comprensió oral (entendre)

L'examinand escoltarà uns textos de diferents tipus i haurà de realitzar l'exercici proposat per a cada text. Per exemple:

- Marcar amb una creu la resposta correcta d'entre 3 o 4 opcions segons el significat del text.
- Indicar si un enunciat és verdader o fals segons el significat del text.
- Omplir un document (per exemple, una fitxa) usant la informació del text.
- Marcar amb creus indrets en mapes o plans.
- Aparellar la informació del text amb rutes o indrets marcats en un mapa o plans.
- Ordenar una seqüència de dibuixos segons el significat del text.

Exercici 1r

Casset (text oral)

La vida en l'any 1000

Si qualsevol de nosaltres haguera de conviure per una temporada amb un habitant de la península Ibèrica de l'any 1000, és molt probable que amb penes i treballs aconseguiria superar la prova. En l'actualitat, no hi ha massa documents que permeten reconstruir la societat d'aquella època amb una exactitud absoluta, però del que no hi ha cap dubte és que els nostres avantpassats mil·lenaris eren uns supervivents nats, que no solament havien d'enfrontar-se a les guerres, sinó també a una cosa tan corrent en aquells temps com la falta d'aliments, la fam generalitzada i tot tipus de malalties.

La societat estava bàsicament dividida en els següents ordes: el dels que oraven, el dels que combatien i el dels que treballaven; i no li passava pel cap a ningú que esta estructura poguera canviar-se. La majoria dels habitants de la península eren vilatjans. Vivien en cases d'atovó i sostre de palla, d'una sola habitació en el centre de la qual estava la llar. A penes hi havia finestres per a impe-

dir la fuga de la calor i només hi havia un forat al sostre per on eixien els fums. Les construccions de pedra estaven reservades a monestirs, esglésies, palaus i castells. Els aristòcrates conservaven el tipus de vil·la romana, una gran casa amb un pati central i habitacions més humils al voltant. També hi havia les vivendes que tenien coberta de teula tan característica de la zona mediterrània.

La vida era senzilla, dura i sobretot curta. L'esperança de vida en l'any 1000 no era superior als 30 anys. Aquells que els sobrepassaven rarament aconseguien viure més de 55 anys. La vellesa era un privilegi que estava restringit, com moltes altres coses, a nobles, reis i sobretot a alguns monjos que tenien unes condicions de vida millors i podien arribar a complir els 60, 70 i, fins i tot, els 80 anys. La mortalitat infantil era enorme. S'estima que tan sols tres de cada cinc dels nascuts aconseguien complir els deu anys, i en eixa edat ja treballaven les terres tant com els adults, unes 12 o 14 hores diàries.

Pose una creu en la casella corresponent a cada afirmació, verdadera (V) o falsa (F), segons el text que ha escoltat.

		V	F
1	Els pobladors de la península Ibèrica de l'any mil patien guerres contínues i falta d'aliments, però, afortunadament, poques malalties.		
2	L'estructura social de l'any mil estava classificada en tres ordes.		
3	La majoria de les vivendes tenien una sola habitació i el sostre de teules.		
4	La perspectiva mitjana de duració de la vida d'un habitant de l'any mil no sobrepassava els 50 anys.		
5	Envellir era un privilegi que no estava a l'abast de tot el món.		

EXERCICI 2n

Casset (text oral)

LLUÍS: –Martí, deixa'm mil pessetes.
 MARTÍ: –I ara, Lluís, què t'ha passat?
 LLUÍS: –Sí, res... Que de matí he anat a buscar el cotxe al pàrquing, i resulta que he perdut el tiquet.
 MARTÍ: –I t'ha costat mil pessetes?
 LLUÍS: –No, home, no. L'home del pàrquing només me n'ha demanat cinc-centes. Però a l'hora de pagar, mire la cartera i resulta que m'he deixat els diners a casa.
 MARTÍ: –I què has fet?
 LLUÍS: –He anat al banc, però he quedat ben malament...
 MARTÍ: –Per què?
 LLUÍS: –Perquè encara no he cobrat el mes i no tinc un duro.
 MARTÍ: –I què has decidit?
 LLUÍS: –He pujat a un taxi i he anat a casa a buscar diners.
 MARTÍ: –I a ta casa, no has trobat diners tampoc...
 LLUÍS: –Pitjor, encara: no he trobat les claus.
 MARTÍ: –També les has perdudes?
 LLUÍS: –Em pareix que sí... Les he buscades per totes les butxaques, però no les he trobades.
 MARTÍ: –I el taxi?
 LLUÍS: –L'he tornat a agarrar fins ací i, mira, per això he vingut. M'espera fora. El taxi m'ha costat cinc-centes i cinc-centes de pàrquing, mil peles.
 MARTÍ: –Ja t'ha costat cara la broma... Bé, de moment, m'ha costat cara a mi.

Pose una creu en la casella corresponent a cada afirmació, verdadera (V) o falsa (F), segons el text que ha escoltat.

	V	F
6 Martí demana diners al seu amic Lluís.		
7 Lluís ha agarrat un taxi perquè s'ha deixat a casa el tiquet del pàrquing i no pot traure el cotxe.		
8 El banc no li ha donat diners a Lluís perquè encara no havia cobrat el mes.		
9 Lluís no ha pogut entrar a casa perquè no ha trobat les claus.		
10 El taxi costa mil cinc-centes pessetes.		

ÀREA 2

Comprensió lectora (llegir)

A partir d'uns textos escrits de diferents tipus, l'examinand realitzarà els exercicis proposats. Per exemple:

- Marcar la resposta correcta d'entre 3 o 4 opcions segons el significat del text.
- Contestar preguntes, segons la informació del text.
- Completar una fitxa o un quadre usant la informació del text.
- Indicar si un enunciat és verdader o fals segons el significat del text.
- Aparellar els titulars del text i el text corresponent.
- Ordenar una seqüència de dibuixos o frases segons el significat del text.
- Relacionar la informació del text i les rutes o els llocs marcats en un mapa.

Quart de Poblet

Limita geogràficament amb els termes següents: al nord, Manises, Paterna i València; a l'est, Mislata; a l'oest, Xiva i Riba-roja, i al sud, Aldaia i Xirivella. El terme municipal té forma allargada, des de la planura al·luvial del riu Túria a l'est fins als primers contraforts de les elevacions que el delimiten de l'Horta a l'oest. La superfície és plana amb ondulacions inferiors als 90 metres; els punts més elevats són el corral d'Almenar i la Pinadeta. El clima és mediterrani. En l'actualitat, la principal activitat de la població és la indústria, a la qual es dedica el 63,5% de la població activa, mentre que el 1,7% es dedica a l'agricultura, que ha perdut importància. La majoria de les explotacions agràries té menys de 5 hectàrees i el règim de tinença és directe. Els principals cultius són de regadiu i destaquen els cítrics i les hortalisses, que són regats per les aigües procedents del riu Túria. Quant a la indústria, el nombre d'empreses és de 570, segons el padró de radicació de l'exercici de 1990, situades, en general, al voltant de la carretera nacional III Madrid-València. Les indústries són ben diverses, des de la tradicional ceràmica fins als sectors tèxtils, de la fusta, begudes i alimentació, fabricació de mobles, somiers i matalafs. També hi ha indústries dedicades als materials de construcció (teules, formigó, fibrociment, refractaris, paviments, asfals), com també destaca la fabricació de pells, llums, material químic (plàstics, adobs, etc.) i arts gràfiques.

El topònim de Quart té origen en el terme llatí *quartum miliarium*, terme que fa al·lusió a la distància que el separa de València.

No obstant això, no tenim documents arqueològics d'esta època, tan sols una làpida i unes rajoles romboïdals de mosaic aparegudes al mas del Jutge del Pla de Quart. La base del pont sobre el riu Túria potser és romana. No hi ha tampoc proves arqueològiques del poblament àrab, llevat de l'antiga cisterna pública situada a la plaça enfront del campanar i la casa abadia. No obstant això, sí que apareix el nom escrit en les fonts i destaca el nom del "castell" i la menció a la "batalla de Quart" entre les forces almoràvits i el Cid, que va acabar amb la victòria d'este últim. Amb la conquesta cristiana Jaume I va fer donació del lloc el 1244 al monestir de Sant Vicent de la Roqueta que, al seu torn, depenia del monestir de Poblet (d'on prové la segona part del nom del poble), els monjos del qual n'exerciren jurisdicció des de 1278. Un monjo de Sant Vicent va continuar sent el majoral del lloc, bé que a vegades delegava les funcions en l'alcalde. En 1332 el rei Alfons IV dóna permís a l'abat de Poblet, Pere Copons, per expulsar-ne els mudèjars i en 1334 li atorga la carta de poblament per repoblar el lloc amb cristians vells; esta carta de poblament és la que consagra el naixement del poble actual.

En aquell mateix segle es va erigir l'església parroquial en honor de Santa Maria, església que va ser reedificada en el segle XVIII en estil barroc. La successiva ampliació del perímetre urbà l'ha portada a englobar l'ermita de Sant Onofre, on es troben les imatges dels patrons, la Mare de Déu de la Llum i Sant Onofre.

Pose una creu en la casella corresponent a cada afirmació, verdadera (V) o falsa (F), segons el text que ha llegit.

		V	F
11	En l'actualitat la principal activitat de la població és l'agricultura, a la qual es dedica el 63,5% de la població activa.		
12	La majoria de les empreses de Quart de Poblet es troben ubicades al voltant de la carretera nacional III Madrid-València.		
13	En l'any mil nou-cents noranta hi havia sis-centes seixanta empreses.		
14	La primera part del nom de Quart de Poblet fa referència a la distància que separa el poble de València, i la segona part està relacionada amb el monestir de Poblet.		
15	L'any mil tres-cents fou atorgada per Alfons IV la carta de poblament que consagrà el naixement del poble actual de Quart.		

EXERCICI 2n

L'art de les figuretes de paper

La papiroflèxia és una disciplina centenària que desenrotlla l'habilitat manual i la creativitat, a més d'utilitzar-se en teràpies per a combatre malalties neurològiques i de les articulacions.

A Espanya hi ha més de 230 persones inscrites en l'Associació Espanyola de Papiroflèxia, però el nombre real dels seus seguidors és incalculable. A més de Miguel d'Unamuno –considerat el pare de la papiroflèxia occidental i autor d'un tractat sobre ella–, també van ser o en són molt aficionats hòmens com Benito Pérez Galdós, Leandro Fernández de Moratín, Federico García Lorca, Gonzalo Torrente Ballester o Luis Carandell.

A tots ells va seduir este art centenari, la denominació del qual prové dels vocables papiro, paper, i flexia, flexió. L'única norma és "crear la major quantitat de figures possible amb un dels recursos més senzills i assequibles, el paper", tal com explica Julián González, enginyer de 75 anys i soci fundador d'esta associació. Ell ha convertit ja en papiroflectes convençuts el seu fill i els seus dos néts, Sergi i Borja, de set i sis anys. "Una bona edat per a començar a fer figuretes està en els cinc o sis anys, quan el xiquet comença a recordar els primers plec senzills. A partir dels 11 o 12 anys, el xaval ja pot ser un hàbil plegador, que sap fer netament tots els plec que requereix una figura. Després comença a pensar com realitzar motius nous i va convertint-se en un autèntic creador".

Però no es tracta solament d'un simple entreteniment. "Potencia la imaginació i l'habilitat manual, i ajuda enormement en la rehabilitació de pacients amb problemes en les articulacions de les mans o amb malalties neurològiques", assegura Julián González.

Espanya es considera a més com una potència quant a creació de figures papiroflèxiques, igual que el Regne Unit, Estat Units i Japó. Prova d'això són les més de 4.000 figures registrades en l'associació espanyola. O el que un enginyer espanyol de 30 anys, Annibal Voyer, guanyara en 1996 amb una creació seua (una vespa) el més important concurs internacional de papiroflèxia, el NOA(Nippon Origami Association). El seu rival, que va guanyar este concurs en les dos edicions anteriors, va ser John Montroll, un matemàtic dels Estats Units considerat un dels majors creadors mundials.

L'Associació Espanyola de Papiroflèxia organitza tots els anys exposicions en col·legis, centres culturals i comercials. Publica a més un butlletí informatiu i impartix cursos a professors i pares, perquè el seu projecte fonamental és aconseguir que en l'educació infantil espanyola s'introduïska la papiroflèxia quasi com una assignatura més. I tenen un model en què fixar-se: l'escola japonesa, de la qual l'origami –terme amb què internacionalment es coneix este art– és part fonamental.

Hi ha unes normes i una ortodòxia en l'art de fer figuretes de paper. La primera és que no és el temps el que compta, sinó la perfecció. Es tracta de relaxar-se executant netament els plec, llegint els plans que expliquen com aconseguir una peça de major complicació, o exercitant la memòria amb les que ja s'han deprés. L'objectiu és que tot es faça de forma ordenada, precisa i senzilla, que cada plec encaixe l'un a continuació de l'altre fins a arribar al final. I no valen els trucs: no es permeten ni els talls ni el pegament. A més, la majoria de les figures es fan a partir d'un paper quadrat i el 95% d'elles, usant un únic paper.

Pose una creu en la casella corresponent a cada afirmació, verdadera (V) o falsa (F), segons el text que ha llegit.

		V	F
16	L'art de les figuretes de paper és una disciplina centenària que a Espanya compta amb molts seguidors.		
17	Segons Julián González, soci fundador de l'Associació Espanyola de Papiroflèxia, als onze o dotze anys es pot aconseguir un bon nivell i ser un papiroflecta destre.		
18	La papiroflèxia, a més de distraure, desenrotlla la creativitat, però no és recomanable per a la rehabilitació de persones amb problemes articulars i neurològics.		
19	Espanya és el país que més campions ha donat en l'art de les figuretes de paper, per davant dels Estats Units i Japó.		
20	Una de les coses que més compta en l'art de la papiroflèxia és la rapidesa en l'execució de la peça creada.		

ÀREA 3

Expressió escrita (escriure)

La prova d'expressió escrita consistirà a escriure paraules del vocabulari bàsic davall d'uns dibuixos. Per exemple:

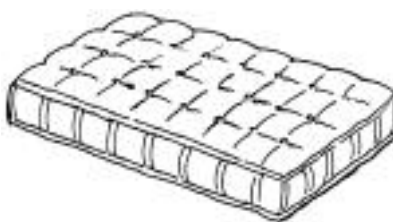
1.

2.

3.

4.

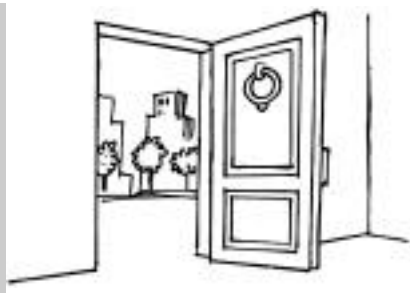

5.

6.

EXEMPLE DE LA PROVA

7.

.....

8.

.....

9.

.....

10.

.....

C. Santhos 2000